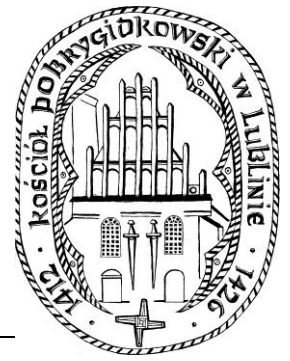


# Buletyn Rektoralny

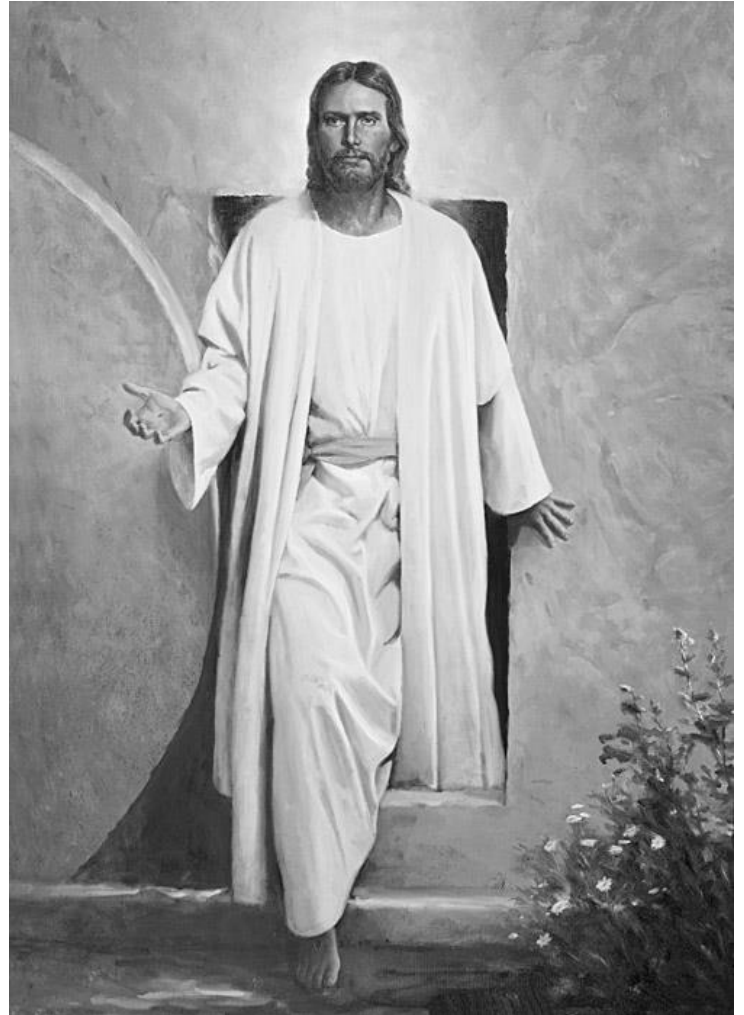
ZMARTWYCHWSTANIE PAŃSKIE, 27 MARCA 2016 r. NR 13 (226)



*Chrystus  
zmartwychwstał*

*Prawdziwie  
zmartwychwstał*

*Alleluja!*



*Siostry i Bracia*

*Wspólnoty Rektoralnego Kościoła pw. Wniebowzięcia NMP Zwycięskiej*

*W Jubileuszowym Roku Miłosierdzia myśli nasze biegną w stronę Ojca spoglądającego na nas oczami miłości miłosiernej. To spojrzenie osiąga swoją pełnię w Osobie Jezusa Chrystusa, w Jego męce, śmierci i zmartwychwstaniu.*

*Przeżywając Tajemnice Paschalne, życzymy sobie nawzajem w naszych relacjach owego spojrzenia na siebie oczami miłości miłosiernej.*

*Wesołego Alleluja!*

*Wasi Duszpasterze*

## INTENCJE MSZALNE

### Poniedziałek Wielkanocny, 28 marca

7.00 +Zbigniew–gregorianka 27  
8.00 +Henryka – gregorianka 27  
9.30 +Leszek Błaziak–gregorianka 7  
11.00 +Zbigniew, Marianna, Adam, Tadeusz, Bronisława  
12.00 +Jan-Mieczysław Sosnowka (2 r.)  
13.15 +Bronisława, Stanisław, Zbigniew z rodziny Lipińskich, Weronika i Władysław z rodziny Kaczmarków, Natalia i Bolesław z rodziny Olejnik  
16.00 Zmarłych z rodziny Janczaków, Kuczyńskich i Krasów  
18.00 +Krzysztof, Ewa i Józef Grochowicz, Aniela i Stanisław Książ

### Wtorek Wielkanocny, 29 marca

7.00 +Zbigniew – gregorianka 28  
7.30 +Leszek Błaziak – gregorianka 8  
7.30 +Henryka – gregorianka 28  
11.00 +Tadeusz Gajak 30 dzień po śmierci  
18.00 +Ryszard  
18.00 +Krzysztof Rusinek (14 r.), Czesława i Jan Boreczek

### Środa Wielkanocna, 30 marca

7.00 +Zbigniew - gregorianka 29  
7.30 +Leszek Błaziak – gregorianka 9  
7.30 +Henryka – gregorianka 29  
11.00 +Maria i Stanisław  
18.00 +Józef Woliński  
18.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Stanisława Siczka w 80 rocznicę urodzin

### Czwartek Wielkanocny, 31 marca

7.00 +Halina (48 r.)  
7.30 +Henryka – gregorianka 30  
7.30 +Leszek Błaziak – gregorianka 10  
8.00 **ZBIOROWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA**  
11.00 +Zbigniew – gregorianka 30  
18.00 +Janusz Mulawa (7 r.)  
18.00 +Klementyna Drop 8 miesiąc po śmierci, Jan i Janusz Drop, zmarłych dziadków  
18.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i udaną operację dla Kamili

### Piątek Wielkanocny, 1 kwietnia

7.00 Przebłagalna za grzech zabójstwa dzieci nienarodzonych  
7.00 +Stefan Kondracki – gregorianka 1  
7.30 O miłosierdzie Boże dla dusz czyścicowych  
7.30 +Leszek Błaziak – gregorianka 11  
11.00 **ZBIOROWA DO ŚW. BRYGIDY**  
18.00 +Stanisław (34 r.), Marianna, Andrzej  
18.00 +Józef, Elżbieta, Stanisław, Józefa, zmarli z rodziny Dziubińskich

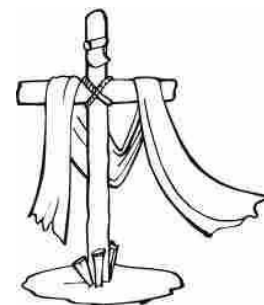
### Sobota Wielkanocna, 2 kwietnia

7.00 +Stefan Kondracki – gregorianka 2  
7.30 +Leszek Błaziak – gregorianka 12  
11.00 Wynagradzająca Niepokalanemu Sercu Maryi  
11.00 +Antoni Jabłoński (3 r.)  
18.00 +Władysław  
18.00 +Jerzy Polak (7 r.)

### II NIEDZIELA WIELKANOCY, 3 kwietnia

7.00 +Józef  
7.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i szczęśliwą operację dla Tomka  
8.00 +Stefan Kondracki – gregorianka 3  
8.00 +Piotr, Teresa Fryda, Alina, Kazimierz oraz o zdrowie i wszelkie łaski dla ks. Jęczenia  
9.30 +Dominik  
9.30 +Leszek Błaziak – gregorianka 13  
11.00 +Anna, Waclaw, Marta Bąbolewscy, zmarli z rodziny  
11.00 +Barbara Nalepa (2 r.), Józefa, Antoni, Jan, zmarli z rodziny Nalepów  
12.00 O Miłosierdzie Boże, błogosławieństwo Boże w wypełnianiu woli Bożej dla Romana, Stanisława i Czesława  
12.00 +Patrycja Pidek, Ludomira i Antoni Jeziersey, Irena i Mieczysław Stylscy, zmarli z rodziny  
13.15 +Jan, Leokadia, Jan  
13.15 O Miłosierdzie Boże, błogosławieństwo Boże, potrzebne łaski, dary Ducha Świętego, zdrowie, opiekę Marki Bożej dla Aleksandry, Małgorzaty, Bożeny, Sławomira, i Marii  
16.00 +Józef, Jan, Stanisława, Jan, Stanisław, Marianna, zmarłych z rodziny Bogutów  
18.00 Dziękczynna za udaną operację i powrót do zdrowia dla Barbary  
18.00 +Adam Wawrzyszak (20 r.)

## SŁOWO NA NIEDZIELE



„Któż zdoła utrwalić me słowa,  
potrafi je w księdze umieścić?  
Żelaznym rylcem, diamentem,  
Na skale je wyryć na wieki?  
Lecz ja wiem: Wybawca mój  
żyje”

Te słowa nadziei doświadczonych życiem i umęczonych Hioba, jakże wymowne i bliskie stają się nam w tę Noc, jak mówimy Wielką Noc, Błogosławioną Noc, którą odkrywamy pierwszego dnia, po szabacie, wczesnym rankiem, jak Maria Magdalena w dzisiejszym opisie ewangelicznym.

To jest ta noc, w której, jak śpiewaliśmy w radosnej pieśni *Exultet*, łączy się niebo z ziemią, sprawy boskie ze sprawami ludzkimi.

To jest ta noc, która daje nadzieję wszystkim doświadczonym, umęczonym życiem, pogrążonym w smutku czy żałobie po stracie najbliższych.

To jest ta noc, która daje odpowiedź wszystkim szukającym sensu życia, pytającym czym jest śmierć, czy nie kończy ona wszystkiego, czy warto żyć po to tylko, aby umrzeć?

To jest ta noc, która woła o sens życia, od chwili jego poczęcia po naturalną śmierć.

Noc, która daje nadzieję wszystkim żyjącym słowami Wielkiego Polaka św. Jana Pawła II z Tryptyku Rzymskiego: „*Nie umieram cały, to co niezniszczalne we mnie trwa*”.

To jest ta noc, która podtrzymuje na duchu tych wszystkich, którzy zło dobrem zwyciężają, którzy wierzą nadziei, czasem wbrew nadziei.

Noc, w której przybyło odwagi wobec świata, choroby, bezradności, nędzy, samotności.

To jest ta noc, która ukazuje sens i daje radość mężczyznom i kobietom, idących po stacjach drogi krzyżowej współczesnego człowieka, to radość współczesnej Weroniki, przymuszonego Szymona, cierpiących matek, płaczących kobiet zranionych życiem, obnażonych z szat, z dobrego imienia, z ludzkiej godności, z pracy, z mieszkania...

To jest ta noc, która daje szansę powrotu wszystkim dziś upadającym, odwracającym się od Boga i od człowieka na swych życiowych drogach.

To jest noc Jezusa Chrystusa - Boga, który stał się Człowiekiem, który umarł, aby żyć i który żyje, abyśmy my teraz mieli życie!



Słowo Rektora Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II  
z okazji Świąt Wielkanocnych

## **Przez chrzest włączeni w krąg europejskiej kultury chrześcijańskiej**

Drodzy Przyjaciele Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II

### **I. „Wszystcyśmy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni, [aby stanowić] jedno Ciało: czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni” (1 Kor 12,13)**

Tegoroczne świętowanie Zmartwychwstania Pańskiego łączymy z obchodami jubileuszu 1050-lecia chrztu Polski. Od pierwszych wieków chrześcijaństwa sakrament chrztu był udzielany, zwłaszcza osobom dorosłym, głównie w okresie wielkanocnym, a nierzadko wyłącznie w trakcie obrzędów Wielkiej Nocy. Także i obecnie podczas Wigilii Paschalnej wiele osób na całym świecie dostępuje obmycia chrzcielnego. W czasie każdej Mszy Świętej w ciągu całej oktawy Zmartwychwstania Pańskiego w sposób szczególny modlimy się za nowo ochrzczonych. Wszyscy uczestnicy Wigilii Paschalnej, wspominając swój chrzest, odnawiają przyrzeczenia chrzcielne i przyjmują pokropienie wodą święconą. Chrzest bowiem czerpie swe znaczenie i skuteczność z Misterium Paschalnego, z przejścia Chrystusa ze śmierci do życia, z Jego zwycięstwa nad śmiercią, którą jest także każda ludzka słabość, każdy grzech. Przypominają nam o tym budzące nadzieję słowa św. Pawła odczytywane podczas Wigilii Paschalnej: „My wszyscy, którzy otrzymaliśmy chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć” (Rz 6,3).

### **II. „[...] przemawia do nas [...] data tego początku, od której liczymy historię Ojczyzny i Kościoła zarazem w dziejach Ojczyzny” ( Jan Paweł II, Homilia w czasie Mszy św. odprawionej na Wzgórzu Lecha, Gniezno, 3 czerwca 1979)**

Chrzest przenika zbawczo każdą ludzką egzystencję, każdego indywidualnego człowieka powołanego do wspólnoty z Bogiem. Wpisał się też w życie Mieszka I, który chociaż żył w odległych dla nas czasach, to jego decyzja zaowocowała konsekwencjami brzemiennymi i dla nas, ludzi początku XXI wieku. Chrzest księcia Polan i jego najbliższego otoczenia w roku 966 był bowiem nie tylko jego aktem osobistym, ale także chrztem Polski. Stanowił wydarzenie o charakterze przełomowym, wyznaczył początek procesu chrystianizacji społeczeństwa, ukonstytuował nie tylko naszą państwowość, ale także narodową tożsamość, której integralnym, a nawet podstawowym spoiwem stało się chrześcijaństwo. Chrzest był niewątpliwie wyrazem geniuszu i odwagi naszych przodków, ich zdolności strategicznego myślenia i odpowiedzialności, ale był nade wszystko dziełem Bożej Opatrzności. Wprowadzał nasz naród w społeczność Kościoła, naznaczonego łaską Boga żywego, oraz włączał w krąg kultury zachodniej. Odtąd także nasza Ojczyzna zaczęła czerpać obficie z greckiej i łacińskiej tradycji, która przejawiała się w literaturze, malarstwie, architekturze, rzeźbie, regułach moralnych, normach prawa i zasadach organizacji państw. Tak integralnie pojętą wizję chrztu narodu polskiego przedstawia alegoryczny obraz Jana Matejki pt. Zaprowadzenie chrześcijaństwa. Otwiera on cykl dzieł tego malarza Dzieje cywilizacji w Polsce, upamiętniający kluczowe momenty naszej historii aż do upadku I Rzeczypospolitej. Wraz z przyjęciem chrześcijaństwa nastąpił rozwój nauki i szkolnictwa w Polsce. W Matejkowskiej wizji polskości we wspomnianym cyklu jedno z najważniejszych miejsc zajmuje szkolnictwo. Płótno Założenie Szkoły Głównej przeniesieniem do Krakowa ugruntowane upamiętnia fundację pierwszego uniwersytetu polskiego, który powstał pod patronatem Kościoła w roku 1364 jako jeden z najstarszych w Europie Środkowej. Cywilizacyjny i duchowy wzrost zawdzięczała nasza Ojczyzna stałej trosce Kościoła o

nauczanie. Wykonując uchwały IV Soboru Laterańskiego z roku 1215, synod arcybiskupstwa gnieźnieńskiego obradujący w 1257 roku zalecił wszystkim proboszczom zakładanie szkół na poziomie podstawowym, w których mogli nauczać tylko biegle znający język polski. W zakresie szkolnictwa średniego, a także wyższego zasłużyli się zwłaszcza jezuici. Natychmiast po przybyciu do Rzeczypospolitej w roku 1564 zapewniali kształcenie i wychowanie na najwyższym europejskim poziomie, poczynając od kolegium w Braniewie. Ich dziełem była także Akademia Wileńska, drugi uniwersytet I Rzeczypospolitej. Z czasem w działalność oświatową zaangażowali się pijarzy, zwłaszcza za sprawą Collegium Nobilium, powołanego w roku 1740 przez ks. Stanisława Konarskiego. Ta warszawska instytucja edukacyjna formowała młodzież w duchu patriotyzmu, opartego na prawości charakteru, obywatelskiej odpowiedzialności za losy kraju i mądrej religijności.

III. „[...] **tu wieczny ma przybytek / Ojczyzna, nauka, cnota**” (Adam Mickiewicz, [„Hej, radością oczy błysną...”])

Do tych wartości, chrześcijańskich i patriotycznych, niezmiennie odwołuje się Katolicki Uniwersytet Lubelski, który już w nazwie określa swoją tożsamość. Nie przypadkowo założyciel i pierwszy rektor KUL ks. Idzi Radziszewski w mowie przygotowanej na 8 stycznia 1922 roku na uroczystość otwarcia gmachu KUL, kreśląc wzorzec katolickiego uniwersytetu, odwołał się do ideałów Collegium Nobilium. Przypomniawszy w niej słowa ks. Konarskiego: „[...] w wychowaniu [...] młodzieży na ludzi uczciwych i dzielnych obywateli kraju, ku chwale Boga, ku ozdobie i podporze Ojczyzny widzimy cały i pierwszy cel wychowania” (Uniwersytet katolicki w Polsce). Także dzisiaj nasz Uniwersytet, odpowiednio do słów Konstytucji apostolskiej „Ex corde Ecclesiae” o uniwersytetach katolickich św. Jana Pawła II: „[...] podąża bez lęku, ale przeciwnie – z entuzjazmem, wszystkimi drogami wiedzy, zachowując świadomość, że przed nim idzie Ten, który jest »Drogą i Prawdą, i Życiem«, Logos, którego Duch zrozumienia i miłości pozwala człowiekowi odkrywać własnym rozumem najwyższą rzeczywistość, swe źródło i przeznaczenie”. W perspektywie ponad dziesięciu wieków chrześcijaństwa w naszej Ojczyźnie mamy wszyscy prawo chlubić się jej historią, aktami bohaterstwa i własną kulturą. Nie możemy jednak nie zauważyć, że we współczesnej Rzeczypospolitej, zabiegającej słusznie o godne miejsce wśród narodów zjednoczonej Europy, ujawniają się niekiedy, nawet w drastyczny sposób, przejawy intelektualnego zamętu. Dotyczą one kwestii wręcz podstawowych, jak małżeństwo czy rodzina. Konieczne więc jest nieustannie, choć dostosowane do realiów współczesności, powracanie do źródeł naszej narodowej i państwowej tożsamości, której fundamentem nie przestają być wartości ożywiane blaskiem i ciepłem Ewangelii. Dlatego w jubileuszowym Roku Miłosierdzia, kiedy słyszymy głos Kościoła wzywający nas do pokuty i nawrócenia, a jednocześnie przygotowujemy się do krakowskich XXXI Światowych Dni Młodzieży, przypominamy sobie słowa Adama Mickiewicza: „Bóg pomazańcom swoim znak na czole kładnie. / Naród, który tych znaków nie widzi, upadnie” (Znak).

IV. „**I zmartwychwstał dnia trzeciego, jak oznajmia Pismo**” (Credo)

Składając wszystkim duchownym i świeckim Przyjaciołom Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II podziękowania za tak ważne duchowe i materialne wsparcie naszego Uniwersytetu, przekazuję w imieniu całej wspólnoty akademickiej najlepsze życzenia wielkanocne: światła wiary i wszelkiego dobra od Chrystusa Miłosiernego. Wdzięczni Bogu za łaskę chrztu i dar przynależności do narodu o wielowiekowej kulturze chrześcijańskiej, przeżywajmy te święta Wielkiej Nocy w duchu radości, miłości i pokoju. Niech Zmartwychwstały Pan wszystkim błogosławi.

ks. prof. dr hab. Antoni Dębiński  
Rektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II